

Палітычная сфера
Часопіс палітычных даследаванняў

Правілы прадстаўлення матэрыялаў для публікацыі

Часопіс палітычных даследаванняў “Палітычная сфера” выкарыстоўвае электронную працэдуру падачы і рэцэнзавання артыкулаў. Перасылка матэрыялаў ажыццяўляецца праз e-mail: info@palityka.org.

Тэматыка матэрыялаў можа не супадаць з асноўнай тэмай нумару.

Тэксты не могуць утрымліваць **плагіят**. Рэдакцыя захоўвае за сабой права публічнага аб’яўлення пра знаходжанне плагіату ў дасланых тэкстах.

У рэдакцыю падаецца арыгінальны тэкст, які дагэтуль не друкаваўся, ні ў выглядзе асобнага артыкула, ні як частка манаграфіі (у тым ліку і ў электронных выданнях).

Артыкулы, дасланыя ў рэдакцыю праходзяць абавязковае ананімнае **навуковае рэцэнзаванне**.

Асноўны тэкст не павінен утрымліваць прозвішча аўтара і іншых падобных спасылак па тэксце.

Далейшае перавыданне тэксту павінна ўтрымліваць спасылкі на выданне ў часопісе “Палітычная сфера”. Гэта таксама датычыцца выкарыстання артыкулаў пры напісанні манаграфій, публікацыі ў Інтэрнэце і г.д.

Пра перавыданні тэксту і выкарыстанне яго для іншых публікацый неабходна паведаміць у рэдакцыю часопіса “Палітычная сфера”.

Асноўныя патрабаванні:

1. Мінімальны памер артыкула складае 35 тысяч друкаваных знакаў, максімальны – 55 тысяч (уключая спасылкі і спіс літаратуры)
2. Акрамя тэкста, неабходна прадставіць: а) інфармацыю пра сябе, б) анатацыю тэкста, в) ключавыя словы
3. *Інфармацыя пра сябе*. Інфармацыя пра сябе павінна ўтрымліваць пазначэнне дысцыпліны, краіны, акадэмічнага і адміністрацыйнага статуса ды іншую важную інфармацыю. Памер 2-3 сказы.
4. *Анатацыя*. Анатацыя павінна адлюстроўваць асноўныя ідэі тэксту. Памер: не больш за 120 словаў (аптымальны памер 70-80 словаў). Анатацыя прадстаўляецца на мове артыкула і па-англійску.
5. *Спіс ключавых словаў*: 4-5 ключавых словаў.

Анатацыя тэкста, спіс ключавых словаў і біяграфічныя дадзеныя падаюцца ў **асобным файле**.

Патрабаванне да **афармлення тэксту** (гл. ніжэй).

Правілы афармлення публікацый («Палітычная сфера»)

Пунктуацыя:

Выкарыстоўваецца ў тэксце круглыя дужкі ().

Цытаванні:

Фразы, якія цытуюцца павінны быць вылучаны курсівам і ўзяты ў двухкоссі:
«Палітыка гэтай краіны дэманструе...».

Пры цытаванні трэба захоўваць аўтарскую пунктуацыю і арфаграфію. Калі ў фрагменце прысутнічаюць відавочныя памылкі дазваляецца ўстаўкі “(так і тэксце)” ці “(sic)”.

Імёны і прозвішчы:

Пры згадцы асобы ў першы раз падаецца яе поўнае імя (імя, імя па бацьку). Надалей дазваляецца выкарыстоўваць замест імёнаў ініцыялы ці проста прозвішча
Напрыклад: Макс Вебер, а не М. Вебер

Імёны асобаў, якія не з’яўляюцца агульнавядомымі, падаюцца ў дужках на мове арыгіналу

Напрыклад: “Том Браўн (Tom Brawn) кіраваў рэгіёнам...”

Абрэвіятуры:

Назвы арганізацый і г.д., якія не з’яўляюцца агульнавядомымі, падаюцца ў поўнай версіі (таксама на мове арыгіналу). Пасля таго ў дужках падаецца абрэвіятура, якая можа выкарыстоўвацца далей па тэксце.

Даты:

Даты падаюцца такім чынам: 5 ліпеня 2008 года.

Для напісання стагоддзя выкарыстоўвайце рымскія літары.

Прыклад: XX стагоддзе (ст.), VII стагоддзе (ст.)

Лічбы:

У тэксце адсоткі варта падаваць сімвалам %.

Прыклад: 6%, 52-58% і г.д.

Лічбы ў некалькі тысяч падаюцца без пунктуацыі, дзесяткі, сотні тысяч і г.д. вылучаюцца кропкамі.

Прыклад: 8356, 4380, 14.576

У пазначэнні старонак ці перыяду падаюцца поўныя лічбы

Прыклад: 44-48, 1956-1962, 1980-я (а не 80-я)

Спасылкі і каментары:

Спасылкі і невялікія каментары афармляюцца ў нізе старонкі (footnote). Спасылкі пазначаюцца арабскімі літарамі, якія ставяцца пасля пунктуацыйных знакаў.

Спасылкі да табліцы робяцца ўнізе табліцы. Унізе табліцы пазначаецца крыніца табліцы. Слова Крыніцы падаецца курсівам, пасля чаго ставіцца двухкроп'е
Прыклад: “Крыніцы: Міністэрства статыстыкі...”

Спасылкі на тэксты і аўтараў:

Спасылкі на аўтараў у тэксце суправаджаюцца пазначэннем аўтара, года публікацыі і старонкі (калі ёсць).

Не выкарыстоўвайце *ibid.*, *op.cit.*, *infra* і г.д.

Калі імя аўтара падаецца ў тэксце, то ў дужках ставіцца год.

Прыклад: Іваноў (1996) у свой час напісаў...

Калі праца аўтара напісаная не на мове артыкула, то ў дужках пазначаецца арыгінальнае імя аўтара.

Прыклад: Іваноў (Ivanou, 1996) у свой час напісаў...

Калі імя аўтара не згадваецца ў тэксце, спасылка афармляецца наступным чынам: Некаторыя працы (Котаў, 2004) не падзяляюць такую пазіцыю...

Калі неабходна, за датай публікацыі ставіцца старонка (праз двухкроп'е).

Прыклад: Як было адзначана раней (Green, 1855:836) ...

Калі тэкст мае двух аўтараў, неабходна даць імёны абодвух праз “і” (*and*). Калі аўтараў больш – дадаецца “і інш.” (*et al.*).

Прыклад 1: Было заўважана (Янаў і Мальцаў, 2002; Nort and Feer, 2010), што...

Прыклад 2: Але многія аўтары з гэтым не пагаджаюцца (Кабякоў і інш., 1995; James et al., 1998)

Калі аўтар мае больш за адну публікацыю на працягу года, неабходна ўставіць *a*, *b*, і г.д.

Прыклад: Прыклад такіх развагаў можа бачыць тут (Hill, 2002a: 33-36)

Розныя крыніцы і тэксты падзяляюцца кропкай з коскай.

Прыклад: Прыклады могуць быць наступны (Волкаў, 1994:22; Шамякін, 1997; Снопков, 1992:84)

Калі даецца спасылка на больш чым адну працу аднаго аўтара, яго імя варта ўзгадаць адзін раз, раздзяляючы даты публікацый коскамі.

Прыклад: Такія пазіцыя ў прынцыпе характэрная для Адамса (Adams, 1976:4, 1985:8, 2002:274)

Заклучайце ў дужкі ўсе кароткія каментары ды спасылкі “гл.”, “асабліва”.

Прыклад: Большасць даследчыкаў згодны (гл. Якабсон, 1990: 204-249)

Калі аўтарам з'яўляецца не асоба, а інстытуцыя, падавайце кароткі пачатак назвы.

Прыклад: Апошняя заява гэта толькі пацвярджае (Цэнтральная камісія, 2006)...

Для артыкулаў без аўтараў выкарыстоўваецца назва часопіса, газеты ці арганізацыі, але не назва артыкула.

Прыклад: Маём і іншыя прыклады (Чырвоная зорка, 1994)...

Спасылкі на асабістыя размовы (інтэрв'ю) не ўключаюцца ў спіс літаратуры.
Прыклад: (Мясніковіч, 14 траўня 1992, асабістая размова)

Праверце, каб па тэксце было дакладна зразумела, на каго робіцца спасылка, і іншае цытаванне.

Афармленне бібліяграфіі:

Усе публікацыі, якія згадваюцца ў тэксце ці спасылках павінны быць цалкам прыведзеныя ў бібліяграфіі. Бібліяграфія павінна быць аформлена такім чынам:

Часопісныя артыкулы:

Іваноў, Самуіл (1999). “Беларуская палітычная сістэма ў 1996 годзе: падзеі і наступствы”, *Палітычная прастора*, №17(2): 281-346.

Judd, Todd (1994). “Political System of Senegal and Niger: 1960-1975”, *Journal of Politics and History*, 6(3): 319–342.

Кнігі:

Мядзведзеў, Сяргей (1996). *Культура адукацыі: стратэгіі і праекты*. Мінск: Беларуская навука.

Kennedy, Martine, ed. (2004). *Culture and War*. London: Whitehouse.

Раздзелы ў кнігах:

Кузняцоў, І. (1995). “Сацыяльна-эканамічная эвалюцыя Заходняй Беларусі ў 1921-1931 гадах,” у Савельеў С. (рэд.), *Перспектывы даследавання беларускай гісторыі*. Менск: Новая гісторыя

Kerner, Otto (1998). “The Palaces of Memory,” in Richard Mormino and Peter Limeberry (eds), *Memory Studies*. New York: Chapters

Старонкі ў Інтэрнэце

Ягораў, С. Пятроў, В. і Траскавіцкі, А. (1992) “Даследуючы сацыяльную дынаміку”, *Грамадства і палітыка* №2 (1), URL (доступ 3.05.1999)

<http://fdsmv.gftre.as.de/tecf3>

Logan, D., Reinhold, S. and Cohn, U. (2004) “Social and Political Resistance”, *Journal of Post-war Studies* 3(2), URL (consulted 02.04.2006): <http://herft.as.be/vol2>

Публікацыі афіцыйных арганізацый

World Bank (1998). *World Development Indicators, 1997*. Washington DC.

Артыкулы ў газетах

Савецкае Палесце (1956) “Нашы поспехі.” 9.12.1956

The Economist (1998) “Food Riots.” 2.03.1998

Артыкулы ў газетах (аўтарскія)

Дземянцей, В. (2004). “Адзін год у іншай краіне”. *Зара над Нёманам*, 04.08.2004

Mixter, D. (1994). “The Enemy of the State.” *The Economist*, 04.04.1994

Іншыя заўвагі да бібліяграфіі

Спіс павінен быць у алфавітным парадку (да *Mc* трэба ставіцца як да *Mac*)

Прозвішчы, якія ўтрымліваюць de, van, von, De, Van, Von, de la, павінны размяшчацца пад D, V адпаведна (De Roux, Van Dijk), тое самае пры цытаванні ў тэксце.

Імёны, якія маюць Jr (малодшы) ці II (другі), трэба цытаваць такім чынам: Raiser, Todd, Jr (1996), Smith, D.D., II (1995).

Публікацыі, у якіх першы аўтар той самы, павінны размяшчацца ў такім парадку:

- Адзін аўтар – храналагічны парадку выхаду кніг (артыкулаў);
- Калі прысутнічае некалькі публікацый з аднаго году, то пасля даты дадаецца паслядоўна лацінскія літары a, b, c, d і г.д.;
- Публікацыі, якія маюць двух аўтараў, размяшчаюцца ў алфавітным парадку ў адпаведнасці з прозвішчам другога аўтара;
- Калі публікацыя мае тры аўтары, яна змяшчаецца пасля пазіцыі з двума аўтарамі ў алфавітным парадку, па другім, трэцім і г.д. аўтары.

Прыклад А.

Вярцінскі, С. (1974) ...

Вярцінскі, Т.С. і Янаў, П. В. (1972) ...

Вярцінскі, Я. (1980) ...

Вярцінскі, Я. (1982a) ...

Вярцінскі, Я. (1982b) ...

Вярцінскі, Я. і Карнееў, В. (1988) ...

Вярцінскі, Я. і Малакан, У. (1986) ...

Вярцінскі, Я. Сідорскі А. і Пяткевіч, Л. (2002)

Вярцінскі, Я. Таргавіцкі А. і Андрэеў, В. (1998)

Прыклад В.

Black, A. (2008)

Black, T.R. and Yates, P. (2006)

Black, Z. (2002)

Black, Z. (2006a)

Black, Z. (2006b)

Black, Z. and Smith, M. (2008)

Black, Z. and White P. (2008)

Black, Z., Hughes, J. and Kent, T. (2002)

Black, Z., Luis, T. and White, S. (2004)

Праверце, ці ўсе перыядычныя выданні маюць: том, нумар, старонкі, а кнігі: выдавецтва, месца публікацыі.